

Spis treści

Wstęp	7
Część 1. Ku przetrwaniu	
1.1. Naczelna zasada, jeść, aby żyć	11
1.2. Ku kontynuacji gatunku	29
1.3. Pierwsi nauczyciele	46
1.4. Gdy przyroda była bogiem	55
1.5. Mistrz i uczeń	65
1.6. Rozwój nauk przyrodniczych a dydaktyka	74
Część 2. Ciekawość zmienia myślenie	
2.1. Podpatrywanie przyrody	93
2.2. Zbieranie informacji	105
2.3. Przekaz obiektywny czy subiektywny?	116
2.4. Filozofia - połączenie nauki i dydaktyki	124
2.5. Komu potrzebna jest dydaktyka?	133
2.6. Ciekawość wiedzie do wiedzy	146
Część 3. Ku ujarzmianiu przyrody	
3.1. Gdy zaczyna się nauka	157
3.2. Kształcenie - niebezpieczny proceder	163
3.3. Wiedza potoczna wiedzie na manowce	171
3.4. Zmienianie przyrody	177
3.5. Przekaz wiedzy - misja czy konieczność, a może hobby?	190
3.6. Gdy wiedza zstępuje do ludu	199
Część 4. Przyroda i media	
4.1. Dydaktyka jako narzędzie błędnej przyrodniczej propagandy	213
4.2. Przyroda - multimedia - dydaktyka	223
4.3. Neurodydaktyka to też część przyrody	235
4.4. Transfer ujemny jako czynnik utrudniający osiągnięcia w dydaktyce przyrody	249
4.5. Dydaktyka a model człowieka	255
4.6. Historia kołem się toczy. Czy zmierzamy do punktu wyjścia?	261
Bibliografia	270